

حمله به حزب ما زمینه سازی برای حمله به خط امامی ها بود!

بدون مرور آنچه در سال های اول تاسیس جمهوری اسلامی گذشت، امکان ندارد ما بتوانیم در باره حوادث امروز ایران با آگاهی سخن بگوئیم. خوشبختانه این حوادث بصورت بسیار فشرده در تحلیل هفتگی هائی که پس از توقیف ارگان مرکزی حزب "نامه مردم" و محدود شدن روز افزون امکانات انتشاراتی حزب توده ایران موجود است. هم برای آنها که صرفاً می خواهند بدانند در آن سالهای در ایران و در جمهوری اسلامی چه گذشت و افراد چه نقش و موضعی داشتند و هم برای توده ای ها که به یاد آورند در چه شرایط سخت و دشواری برای دفاع از انقلاب و به قانون سپردن خواست های مردم در انقلاب ۵۷ تلاش کردند. در این شماره، شما علاوه بر هشدارها و افشاگری های حزب درباره انجمن حجتیه و بازداشتن مقامات وقت جمهوری اسلامی از غفلت درباره این انجمن و حرکت خزنده آن برای اشغال ارگان های نظامی و غیر نظامی و رساندن جمهوری اسلامی به شرایط امروز، شما با پافشاری حزب مبنی بر ضرورت تصویب قوانین انقلابی و غفلت نکردن یورش به ارتجاع و مخالفان انقلاب آشنا می شوید. همان ارتجاع و مخالفانی که امروز بخش عمده حاکمیت را قبضه کرده اند.

حجتیه- "خطرناک، مرموز، ریاکار"

مقابله مسلمانان انقلابی پیرو خط امام با سران "حجتیه" و ایادی پنهان و پیدای آن در ادارات و نهادها، در حیات اقتصادی و سیاسی و فرهنگی و تبلیغاتی و اجتماعی کشور، بیش از پیش شدت می یابد و می رود تا به عنصر مهم و اصلی مقابله "خط"ها تبدیل شود. و این امر ناشی از خطری است، که از ناحیه این خط ضد انقلابی، که در لباس "اسلام" مخفی شده و شبکه وسیع تشکیلاتی و نفوذی خود را در همه جا گسترده، متوجه انقلاب شده است.

شیوه عمل "حجتیه" مخفی شدن زیر پرده دود تبلیغات ضد توده ای و ضد کمونیستی است. حجتیه ای ها حملات خود را علیه خط امامی ها به بهانه حمله علیه حزب توده ایران به انجام می رسانند و همان چیزی را که فعلاً **جرات** نمی کنند خطاب به پیروان صدیق خط امام بگویند، خطاب به توده ای ها بر زبان می آورند، تا "فرصت" مناسب به دست آید. مجله "پیام انقلاب"، ارگان سپاه پاسداران، بر این حقیقت اشاره دارد، هنگامی که می نویسد:

"تاکید بر خطر کمونیسم همان حيله هميشگى دنياى غرب را مى رساند که به بهانه خطر کمونیسم کشورهای تحت سلطه خویش را به استعمار می کشاند."

حتی در درون انجمن های اسلامی کارخانه های بزرگی، چون ذوب آهن اصفهان و ایران ناسیونال تهران، عناصر انقلابی علیه عوامل حجتیه و روش های آن موضع گرفته اند. در بندر گز نوحه خوانی یک حجتیه ای، که می خواست شعارهای ضد توده ای را در مراسم عاشورا جانشین شعارهای اصیل انقلابی کند، با پاسخ مردم سوگوار، که می گفتند: "خدایا تو حجتیه را ریشه کن کن" روبرو گردید.

به جاست که از سرمقاله روزنامه اطلاعات جملات چندی را ذکر کنیم، تا به رفقا برای دادن توضیحات و کار و روشنگری یاری رساند. روزنامه، که جریان "حجتیه" را بدون نام بردن از آن، ولی با آشکاری تمام "خطرناک، مرموز و ریاکار" می نامد، به نقد عکس العمل آنان در برابر تسخیر **لانه جاسوسی** می پردازد و "گناه بزرگ و سنگین" کسانی را، که اعلام موضع نکردند، خاطرنشان می سازد و می نویسد:

"سکوت رنگ نوعی نفاق به خود میگیرد و این خطرش بیشتر است... اشخاص و جمعیت هایی که بیش از همه و پیش از همه مدعی مبارزه با لامذهبی و کفر و ضلالت و بهائیت و بابیت بودند، معذالک به اخفاء مواضع روی آوردند... اگر راستی کسی هم در مبارزه با بابیت و بهائیت صادق بود، باید در درجه اول همین لانه جاسوسی آمریکا را نشانه می گرفت... اگر سکوت کند، چه روحانی باشد چه در حد مرجعیت چه غیر روحانی، اگر چه همه عمر را به بحث در باره امام زمان (عج) در مبارزه با مشی بایی و بهائی گذرانده باشد، دیگر افشاء شده است. ایشان اساسا مبارزه با آمریکا و اذنباش را قبول ندارند و برعکس به چیزهای دیگری باور دارند".

اگر هم این ارزیابی، که این ها "دیگر افشا شده اند"، هنوز کاملا واقعی نباشد و هنوز کاری جدی و ریشه ای در برابر مبارزان مسلمان خط امامی در این زمینه باقی مانده باشد، ولی اهمیت این موضع گیری و بیان روشن مطلب از اهمیت ویژه ای برخوردار است، زیرا که سلامت و پیشرفت انقلاب، استحکام و قابلیت مقاومت آن، به روشن شدن و تشخیص صف ها و طرد خط ناسالم و خطرناک و ریاکار، خطی که نسبت به آمریکا و اذنباش باور دیگری دارد- خط حجتیه- وابسته است.

شکست استیضاح- پیروزی خط انقلابی

در این هفته استیضاح تنی چند از نمایندگان از آقای گنابادی وزیر مسکن و شهرسازی، که مدتی قبل عنوان شده و تا حال به تعویق افتاده بود، عملی شد. این استیضاح مناسبت تازه ای بود، تا مردم رودر رویی دو خط را، در زیر بهانه های مربوط به خانه سازی طبس و کار ساختمانی باند فرودگاه و نظایر این ها، ولی به اندازه کافی آشکار ببینند. در جریان بحث ها معلوم شد، که برخی از ایرادات استیضاح کنندگان "کذب محض" بوده و بعضی دیگر "مخالف آیین نامه داخلی مجلس" است. برخی از نمایندگان به دفاع از وزیر برخاستند، که در واقع و به طور غیر مستقیم دفاع از قوانین بنیادی، نظیر قانون اراضی شهری و دفاع از مسئولانی که در خط امام گام بر می دارند، بود. آن ها گفتند که: "وزیر کنونی چهار دوره رای اعتماد گرفته و از با اعتبارترین وزرای جمهوری اسلامی ایران است". آن ها "اظهارات بی اساس استیضاح کنندگان" را فاش ساختند. رئیس مجلس حتی به شیوه یکی از این استیضاح کنندگان (مهدی طیب) اعتراض کرد و گفت: "شما حمله کردید" رای پایانی مجلس نشان داد، که اکثریت قابل توجه نمایندگان همچنان از خط امام، حتی در صورت اتهامات و سند سازی ها، دفاع کرده و تنها اقلیتی به سود جریان ناسالمی، که پشت استیضاح بود، رای داد. از ۱۸۱ نفر کل حاضرین، ۱۷۲ نفر رای دادند، که ۱۳ تن آنان منتع بودند. ۵۷ نفر مخالف رای اعتماد و ۱۰۲ نفر موافق بودند. اگر از نتیجه این رای گیری، مسلمانان انقلابی پیرو خط امام کسب نیرو کنند و با اطمینان به نیروی خویش بنگرند و با اعتماد به نفس، در زمینه قوانین بنیادی اجتماعی- اقتصادی عمل نمایند و شجاعانه تدابیر عملی لازم را به کار بندند، آن گاه می توان گفت که این اولین استیضاح در تاریخ مجلس شورای اسلامی ایران مسلما به سود انقلاب تمام شده است.

یکی از مهم ترین مسائل مطروحه در این هفته، "مسئله زمین" و ضرورت انجام اصلاحات ارضی بنیادی بود. این مسئله، تنها یک مسئله مربوط به دهقانان نیست، بلکه مربوط به انقلاب، مربوط به تحقق مهم ترین اهداف آن به مثابه یک تحول بنیادی عمیق و واقعی و همه جانبه، و مربوط به سرنوشت و راه آینده تکامل آن است. به همین جهت هم هرگز، در ۴۵ ماهی که از پیروزی انقلاب می گذرد، این مسئله از فهرست اساسی ترین مسائل انقلاب ایران خارج نشده، برعکس، شدت و اهمیت و حدت خود را همچنان حفظ کرده است.

ولی در طول این هفته، بار دیگر این مسئله با دو واقعه مهم، یکی تشکیل "سمینار سراسری کشوری هیئت های هفت نفری" به مدت دو روز در تهران، و دیگری سمینار چهار روزه "شوراهای اسلامی روستایی" زیر پوشش "جهاد سازندگی" در تهران و ملاقات هایی که در جهت آن ها بین دهقانان و مسئولان محلی با مهم ترین مقامات مملکتی به عمل آمد و سخنانی که مسئولان در باره این مسئله حیاتی گفتند، بار دیگر در مرکز توجه قرار گرفت.

اولین سمینار سراسری هیئت های هفت نفری در بهار امسال، خواست مصرانه و انقلابی این نهاد را در اجرای اصلاحات ارضی واقعی و رفع نقایص و ابهامات طرح قانونی، که کلیات آن در اسفند گذشته به تصویب مجلس رسیده بود، و بویژه لزوم حذف تبصره مربوط به "مزارعه و اجاره"، که مسخ کننده اصل اصلاحات ارضی است، و هم چنین طرد نقاط ضعیفی که اصل القای بزرگ مالکی را مخدوش می ساخت، با صراحت و قاطعیت بیان داشت. در این فاصله "کمیسیون ویژه" مجلس در آن طرح تغییراتی داد و آن را برای بحث شور دوم در مجلس شورا آماده ساخت.

با توجه به وعده های مسئولان متعهد و به اصرار سمینار قبلی و بویژه با توجه به خواست عمومی و جدی قاطبه دهقانان زحمتکش، انتظار می رفت که این تغییرات در جهت ریشه کن کردن قطعی بزرگ مالکی و ارائه طرحی به واقع انقلابی و بنیادی باشد. تا کنون متن این طرح مصوبه "کمیسیون ویژه" انتشار نیافته و لذا قضاوت در باره آن جز از راه چند جمله ای که آقای فاضل هرنندی نماینده امام در "ستاد واگذاری زمین" گفته است، مقدور نیست. به نظر می رسد که سمینار این هفته برای توضیح متن مصوبه "کمیسیون ویژه" و توجیه باقی ماندن اصل "مزارعه و اجاره" (که از شیوه های بهره کشی فنودالی و مغایر با نیازهای انقلاب و ضرورت لغو بزرگ مالکی است)، در کنار شیوه فروش زمین و شیوه واگذاری مجانی آن، تشکیل شده باشد و بعلاوه رهنمودهای جدیدی در باره ترکیب جدید و عملکرد هیئت ها و باز بودن دست ارگان های اجرایی در انتخاب بین شقوق فوق داده شده باشد.

آقای فاضل هرنندی خود بر ضرورت واگذاری مجانی زمین، که البته تنها راه درست و شایسته انقلاب و تنها شیوه عملی و بنیادی است، تکیه کرد. ولی به وضوح معلوم شد، که بین متن قانون و توان مجریان قانون، اختلاف سطح در نحوه طرح و قاطعیت حل مسائل وجود دارد. به نظر می رسد که مسلمانان انقلابی پیرو خط امام امید دارند که ضعف قانون و نارسایی های آن را مجریان انقلابی در عمل جبران کنند و مثلاً از بین چهار شق بهترین و مناسب ترین راه را برگزینند.

اما خطر ابقای نارسایی ها و نقایص در متن قانون در همین جاست. که قانون معیوب در دست مجریان ناباب یا تاثیر پذیر یا مرعوب و یا در جوی نامساعد و در مناطقی زیر حاکمیت نامطلوب، می تواند به حربه ای به سود بزرگ مالکان تمام شود و لااقل از برای و فراگیری آن کاسته شود. در این صورت امر حیاتی اصلاحات ارضی، آن چنان که شایسته است، به نحو بنیادی حل و فصل نخواهد شد و رگ و ریشه غده سرطانی بزرگ مالکی در پیکر جامعه ما هم چون یک کانون فساد و غارت و بیداد باقی خواهد ماند.

سخنان آقای فاضل هرنندی ... و آقای موسوی نخست وزیر و دیگران به مناسبت این سمینار، مثبت بوده و پاسخگوی خواست انقلاب و نیاز روستاییان است. ولی این سخنان باید در متن قانون انعکاس یابد و به شکل حقوقی تثبیت و تسجیل شود! باید به صورت ماده و بند و تبصره درآید و دستورالعمل حتمی و سرپیچی ناپذیر همه هیئت ها و ارگان های اجرایی قرار گیرد. قانون نیم بند، زمینه عمل مثله شده و ناپیگیر خواهد بود. اگر مخالفان در مرحله تدوین قانون موفق به "ذبح شرعی" آن شوند، با این ناپیگیری ها و نقاط ضعف ها وضعی را در عمل به وجود می آورند، که همواره کردن قانون و دست مجریان آن زیر ساطور باقی خواهد ماند و هر لحظه امکان فرود آمدن ساطور و ذبح وجود خواهد داشت. از این جهت است که

رویدادهای این هفته، در ارتباط با تشکیل دو سمینار و تدارک ارائه قانون به مجلس و ملاقات های شرکت کنندگان، اهمیت خاص کسب می کند. از این جهت است که در برابر همه انقلابیون، از هر عقیده و مسلکی، از هم اکنون تا طرح مسئله در مجلس و در تمام طول شور دوم و تصویب قانون و سپس گذشتن از "دالان" شورای نگهبان و سپردن قانون به دست هیئت ها، یک سلسله وظایف جدی انقلابی قرار دارد.

باید همه کوشش را به کار برد، تا نیروی حیاتبخش توده مردم را بسیج کرد و به میدان آورد، تا در مقابل دسایس بزرگ مالکان و اعوان و انصار آن ها بایستند و نقشه های عوامل آنان را در زمینه مسخ قانون خنثی نمایند.

باید به نیروی پرشور و تحول طلب نهادهای انقلابی، بویژه جهاد سازندگی و سپاه پاسداران و هیئت های هفت نفری در دهات، تکیه کرد و آن ها را در جهت کمک به اکثریت خط امامی مجلس، که می خواهد و می تواند قانون قاطع تر و انقلابی تری را به تصویب برساند، به راه انداخت.

باید با مراجعه به ائمه جمعه، به روحانیون محل، به نمایندگان مجلس هر منطقه، به ادارات دولتی مربوطه، با مراجعه مستقیم یا کتبی به مجلس شورای اسلامی، به ریاست جمهوری، به وزارت کشاورزی، خواست مبرم و بی بازگشت توده محروم روستاییان را با قدرت خاطر نشان کرد.

مسئولان متعهد و خط امامی در این نهادها و ارگان ها به چنین حمایتی برای پیشبرد سیاست درست و انقلابی خود نیاز دارند و با این حمایت خواهند توانست که در برابر توطئه بزرگ مالکان و ایادی لیبرال و روحانی نمای آنان پیروزمندانه مقاومت کنند. نامه و طومار و مراجعه گروهی و شخصی بی شک مفید و موثر است و می تواند نمایشگر نیرو و اراده توده مردم در مقابله با بزرگ مالکان و نقشه های بازدارنده آنان باشد. در این زمینه همه رفقا و هواداران و دوستان هر گونه کمک و یاری و همراهی و همگامی را با عناصر خط امامی و انقلابی باید به عمل آورند. اصلاحات ارضی بنیادی، مسئله مهم انقلاب و عرصه جدی نبرد بین خط هاست. از خط امام با تمام نیرو باید پشتیبانی کرد و خصلت مردمی آن را در خدمت به محرومان روستاها، در خدمت به منافع حقه طبقاتی زحمتکشان دهات، پیروز ساخت. این پیروزی تمام انقلاب خواهد بود.

راه توده ۲۰۹ ۲۰۰۹، ۱۹، ۰۱